Iodocus, Erfordensis; Locatello, Boneto [DruckerIn]; Scoto, Ottaviano [DruckerIn]: Uocabularium iuris
Venedig, 30.V.1491 [GW M12669] [Sack 3717] Seite 18a

textum litterarũ:quis titellis scribatur.

¶ Consensus ⁊ auctoritas tutorum. Regre supra. Auctoritas prestanda. Et cõsensus est q̃druplex scilicz negligẽtie:consilij:cooperatõis:⁊ auctoritatis aut paleationis vł defensionis. Et p̃mo ⁊ secũdo consentiẽs minus punitur q̃z faciẽs. tertio equaliter. q̃rto vero plus. vnde. Cõseq̃ns spernit:suadet:iubet:atq̃z tuet̃. Hic minus. ille min⁹. luit hic equaliter. hic plus. De hoc glo. optima in capitulo p̃. d offi. dele. super verbo. pari pena.

¶ Consiliarij dicuntur eo q͛ alter alteri suum prebeat cõsilium.

¶ Consilium est tractat⁹ consulum. Et consilium a grauibus ⁊ expertis est regrendum. i. q. i. estote. Et q fraudulẽter dat consilium tenet̃ de dolo: ⁊ contra euz agi potest. Et dr̃ a con. idest simul. ⁊ sales salium:q̃z non est precipitandũ cõsilium. l. dist. ponderet. ibi. Nos. n. tempore ĩdigemus vt aliq̃d maturi⁹ agamus. nõ p̃cipitemus consilia ⁊ opera nostra neq̃z eorũ ordinẽ corrũpamus.

¶ Cõciliũ est cõuẽtus aliquoꝝ tractãtiũ arduas causas totam xp̃ianitatẽ cõcernentes. Et dr̃ a verbo concinor concinaris idest cõuocare. vel a cõmuni ĩtentione dictũ ẽ eo q͛ existẽtes ĩ concilio in vim dirigant oẽm mẽtis ĩtuituz. vł dr̃ quasi concidium ĩ. l. transeũte. xv. di. c. i. vbi etiam sinodus cetus ⁊ conuẽtus exponit̃. Et ibi d quattuor concilijs. Et in quibus damnati sunt heretici. d fide catholi. ⁊ sum trini. perperam sentientes.

¶ Consistoriani. Re. s̃. comites.

¶ Consistoriũ idem ẽ qđ pretoriũ vel tribunal. s. locus in quo ius redditur ex more. Et est vulgare italorũ seu lombardorũ. cle. pastoralis. de re iudi. z. q. vi. anteriorum. de appel. ⁊ ĩsinuatõe. Et dr̃ a consisto consistis. Hester. v. ca. in p̃nci. Sedebat super solio idest ĩ consistorio palatii.

¶ Constitutio sp̃ãli vocabulo dr̃ imperatoris vel alterius p̃ncipis q cõstitutões facere potest. Et dscribitur sic. Est ius relatũ ĩ scriptis redactũ. Uel s̃m Hof. est ius scriptuz. di. i. §. cũ itaq̃z. Dr̃ aũt constitutio quasi cõc statutũ. Nam papa cũ fratribus suis cardĩalib⁹:⁊ ceteri p̃lati cũ capitulis ⁊ canõicis suis cõstitutões faciũt. de sentẽ. exc. ĩter alia. ⁊ de his que fiunt a p̃ela. per totuz. Itẽ legatus: sinodus p̃uincialis:sinodus ep̃alis:p̃nceps cũ p̃ceribus:p̃fectus p̃torio:populus romanus:collegiũ approbatũ:capituluz facere possunt. Hof. in sum. eo. ti. §. nanq̃z papa. Et sunt q̃ttuor virtutes cõstitutionũ. vnde. Quattuor ex verbis virtutes collige legis. Permittit punit ĩperat atq̃z vetat. nam permittit vt vir fortl petat premiũ. punit scelera ⁊ dlicta. ĩperat ⁊ p̃cipit vt statuta canonica seruent̃:vt clerici regulare propositum ⁊ honestũ habitũ deferentes cõtinenter ⁊ caste studeant viuere. Prohibet clericos secularib⁹ ĩmisceri negocijs. Et cõstitutio consulit. que v̈tus potest comprehendi sub p̃ma. nam qui consulit satis p̃mittit.

¶ Constitutor dicitur qui pro alio se soluturum p̃mittit: vel aliqua facturum: ⁊ alterius in se transfert: vel suscipit obligationem.

¶ Constituere põt q̃libet q se p̃ alio satisfacturuz p̃mittit vel obligat: s̃m aço. in sum. de cõsti. pe.

¶ Cõspiratio est quedã fraudulẽta cõfederatio facta in p̃iudicium alicuius persone vel dignitatis. xxij. q. ij. si quis laicus: ⁊ est palea. ⁊ dr̃ a simul sp̃irãdo: qñ. s. plures spirant flant ⁊ tẽdunt in vnũ. ⁊ fit sine iuramẽto a sp̃ũ superbie ⁊ elatõis. ⁊ oĩs talis est illicita s̃z glo. in. c. exhibita. de iudi. ẽ tamẽ quãdoq̃z licita iusta ⁊ approbata: vt si canonici cõspirent de nõ obediẽdo p̃lato excõicato: vel de nõ eligendo ĩdignũ. ĩ dubio tamẽ presumitur illicita. vide. xi. q. iij. ca. coniurationẽ. ⁊. ca. se. cõspirationem. Nam cõiuratio ẽ pluriũ in vnũ iuratio.

¶ Cõsobrini dñr duaꝝ soroꝝ filij: q̃si cõsororini dicti. l. cõsobrinoꝝ. C. vnde legit. in glo. i. Etiaz possunt dici ex duobus fratrib⁹ nati. lz p̃p̃rie dicant̃ f̃res cõsanguinei vel patrueles. isti. de gra. §. iiij. ⁊. §. plerũq̃z.

¶ Consortes eiusdem litis dicunt̃ illi qui simul agere vel cõuenire possunt.

¶ Consul oliz dicebatur senatus mag̃ratus. vt. ff. de sena. ⁊ isti. de iu. na. gen. ⁊ ciui. Hodie tamen consul sumitur a consulendo: quia reipublice consulit. Exactis enim a romana ciuitate regib⁹ constituti sunt consules vt reipublice consulerent dicti.

¶ Consularis dr̃ vxor consulis: q̃z femine nupte p̃clarissimis viris p̃clarissimaꝝ p̃sonaꝝ numero. ⁊ noĩe censentur seu continent̃: vt. ff. de sena. l. femine nupte. vbi dicit glo. Femine corruscant radijs maritoꝝ. ⁊ ĩ auctẽtico. de consulibus. §. hoc itaq̃z. colla. iiij.

¶ Cõsultus idest iterrogatus. sic. ff. de pac. l. item q̃z. vnde Consulo te quero. tibi consulo consilium do. Cõsultor poscit qđ cõsultus bene noscit.

¶ Cõsultatio dr̃ in qua alicui papa de iure r̃ñdet. Et nota q͛ cõsultus põt vendere consiliũ suũ: ⁊ aduocatus iustum patrociniũ. non tamen ideo iudex sententiã vendere põt. c. nõ sane. xiiij. q. v. licet. cõtrariũ videt̃ dicere glo. in. ca. ñ licet. xi. q. iij. dicens. Si doctor sine reuolutõe decretaliũ põt cõsulere tunc gratis debet facere. Sed ista glo. nõ recipitur hodie a doctoribus. q̃z sic doctor subtilis ⁊ memoriosus minoris esset reputatõis q̃z grossus ⁊ obliuiosus vt patet: sed hoc esset inconueniens: vt nota. in. c. in nomine domini. de testi.

¶ Contestatio litis s̃m hosti. eo. ti. est fundamentuz iudicij per petitõez in iure p̃positam ⁊ congruã r̃ñsionẽ ad eã secutã ⁊ animo contestãdi litẽ facta narratio. quo omisso inanibus vexant̃ laboribus et expensis litigantes. Uel ẽ actoris narratio ⁊ rei responsio in iudicio facta. Uel s̃cđz gof. est hic ide apud iudicem negocij p̃ncipalis facta narratio. per principales vero p̃sonas nõ per aduocatos. nisi forte principales adeo fuerint ĩdiscreti vt eorũ defectus d licentia iudicis per alios suppleatur. ⁊ litis cõtestatio perpetuat iurisdictionem. de offi. dele. relatum. ⁊ debet precedere receptionem testium nisi ⁊c. ca. quoniam. vt lite non conte.

¶ Contestari litem patet ex dictis.

¶ Consumptũ vel cõsumptio est rasio. videlicet. qñ dictio vel syllaba abraditur: ⁊ alia scribitur.

¶ Cõtignatio dr̃ lignoꝝ vel tignoꝝ vel aliaꝝ reꝝ cõiunctio. Et qñq̃z dr̃ tegmẽ. vñ due edes dñr esse sub vna cõtignatione: hoc est sub vno ⁊ eodẽ tegmine.

¶ Cõsuetudo dr̃ ius qđdã moribus idest assiduis actibus ĩstitutũ qđ p̃ lege suscipit̃ cum lex deficit. vt. i. distin. consuetudo q̃. n. in scriptis redacta est vocat̃ lex siue constitutio. que aũt in scriptis nõ est retinet nomẽ suũ cõsuetudo di. i. §. cum ergo. Uel est vsus rõnalis cõpetenti tp̃e cõfirmatus. nullo actu cõ̃rio ĩterruptus. frequẽti actu seu cõtradictorio iudicio vel cui⁹ nõ extat memoria ĩtroduct⁹. vsuq̃z coĩ vtentiũ approbatus. c. fi. de consue. ⁊ si debet p̃iudicare iuri coĩ vel sp̃ãli: reqrit̃ q͛ sit non erronea. non cõtra ius diuinum. rõnabilis. p̃scriptibilis. p̃scripta. sciente pp̃lo ĩtroducta. qua maior pars populi vtit̃: ⁊ qua vtẽs ĩtẽdit sibi ius acq̃rere. quã etiã rõ ⁊ v̈itas semp̃ excludũt. di. viij. c. veritate. vbi dicitur. Nemo cõsuetudinez rõni ⁊ veritati p̃ponat. Nam dñs dixit. Ego sũ v̈itas: nõ ego cõsuetudo. eadem. di. c. si consuetudinem. ⁊. c. q cõtempta.

¶ Cõsanguinitas est attinẽtia personaꝝ ex eo p̃ueniẽs q͛ vna descẽdit ab alia: vel ambe ab eadẽ. Uel est vinculuz p̃sonaꝝ ab eodẽ stipite descendẽtis carnali p̃pagine con-

http://dl.ub.uni-freiburg.de/diglit/erfordensis1491/0039
© Universitätsbibliothek Freiburg
gefördert durch Baden-Württemberg MINISTERIUM FÜR WISSENSCHAFT, FORSCHUNG UND KUNST